

A Fővárosi Törvényszék

a [REDACTED] kamarai jogtanácsos által képviselt
KDB Bank Európa Zrt. (1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 42-46.) felperesnek

a dr. Némethi Gábor ügyvéd (1123 Budapest, Táltos u. 15/B.) által képviselt
[REDACTED] peres ellen

önálló zálogjogból fakadó igény érvényesítése iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A bíróság a keresetet elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek [REDACTED]
[REDACTED] Ft perköltséget.

A bíróság felhívja a felperest, hogy 3.500.000,- (hárommillió-ötszázezer) Ft felülvizsgálati illetéket fizessen meg az állam javára a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára a jelen határozat jogerőre emelkedését követő 60. napig.

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye a Fővárosi Ítéltáblához, melyet az elsőfokú bíróságnál kell elektronikus úton benyújtani.

A másodfokú eljárásban a jogi képviselet kötelező, ezért a fellebbezést benyújtó félnek jogi képviselőt szükséges meghatalmaznia. Ha a fellebbezést benyújtó fél jogi képviselővel nem rendelkezik, a fellebbezést a bíróság hiánypótlási felhívás kiadása nélkül visszautasítja. A fellebbezést benyújtó fél pártfogó ügyvédi képviselet biztosítása iránti esetleges kérelmét a jogi segítségnyújtó szolgálatnál terjesztheti elő.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy tárgyaláson foganatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül tárgyalás tartását kérheti.

A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a 379. és 380. §-ban meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni, a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos, vagy a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

- 1] A bíróság a felek előadása és az általuk csatolt okiratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:
- 2] A felperes és a perben nem álló BG Magyarország Ingatlanfinanszírozási Zrt. (a továbbiakban: felperesi jogelőd) között 2007-ben refinanszírozási jogviszony jött létre, melynek keretében a felperesi jogelőd hitelezési tevékenységéhez a felperes bocsátott rendelkezésre forrást. A felperes és a felperesi jogelőd 2007. március 23-án együttműködési keret-megállapodást és hitelszerződést kötöttek.
- 3] A felperesi jogelőd és az alperes 2007. december 21. napján GO-~~XXXXXXXXXX~~ számon létrejött később ~~XXXXXXXXXX~~-HAL-~~XXXXXXXXXX~~ számon nyilvántartott deviza alapú kölcsönszerződést (a továbbiakban: Kölcsönszerződés) kötött, valamint ennek biztosítékeként a ~~XXXXXXXXXX~~ helyrajzi számú, természetben ~~XXXXXXXXXX~~ szám alatti ingatlan alperes 1/1 tulajdonában álló illetőségén (a továbbiakban: Ingatlan) önálló zálogjogot alapított (a továbbiakban: Zálogszerződés).
- 4] A Zálogszerződéssel alapított önálló zálogjogot a felperes 2009. június 22. napján szerezte meg, míg a felperesi jogelőd a Kölcsönszerződésből eredő követelését 2011. október 27-én felperesre ruházta át. A 2011. október 27-én kelt levéllel az alperes a Kölcsönszerződésből eredő követelés engedményezéséről értesítésre került, annak alperes részéről való átvétele a perben nem került igazolásra.
- 5] A felperes 2012. augusztus 17. napján kelt, ~~XXXXXXXXXX~~ 2012/6. szám alatt közjegyzői okiratba foglalt és az alperes részére 2012. augusztus 31. napján kézbesített nyilatkozatával a Kölcsönszerződést a Ptk. 525. § (1) bekezdés e) pontja és a kölcsönszerződés 5.1. és 5.2. pontjai alapján azonnali hatállyal felmondta azzal, hogy az alperes teljes tartozása 2012. augusztus 17. napján: 139.034,10 CHF lejárt tőketartozás, 6.464,26 CHF lejárt kamattartozás, 237,39 CHF lejárt késedelmi kamattartozás, mindösszesen 145.735,75 CHF. A felperes felszólította alperest, hogy tartozását a felmondó nyilatkozat átvételét követő 3 munkanapon belül rendezze.
- 6] A teljesítésre nyitva álló határidő 2012. szeptember 5. napján eredménytelenül telt le.
- 7] A felperes 2012. október 3. napján a végrehajtás elrendelése iránti kérelmet nyújtott be dr. Bókai Judit közjegyzőhöz, aki ~~XXXXXXXXXX~~ 2012/5. sorszám alatt végzésével megtagadta a ~~XXXXXXXXXX~~ 2007 ügyszámú közjegyzői okirat (a Kölcsönszerződés alapján alperes által tett, közjegyzői okiratba foglalt egyoldalú tartozáselismerő és kötelezettségvállaló nyilatkozat) végrehajtási záradékkal való ellátását arra hivatkozással, hogy a záradékkal ellátni kért közjegyzői okirat nem tartalmaz arra vonatkozó kifejezett rendelkezést, hogy a forintban felvett és folyósított, de CHF devizában nyilvántartott kölcsönösszeget a végrehajtást kérő (felperes) által megjelölt módon CHF deviza pénznemben lenne köteles az adós (alperes) visszafizetni. Hangsúlyozta, hogy a végrehajtási záradékkal ellátni kért közjegyzői okiratba foglalt kötelezettségvállaló nyilatkozatban CHF-ben kifejezett kölcsönösszeg nem is szerepel. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 46.Pkf.638.235/2013/3. számú határozatával annak kiemelésével hagyta helyben a közjegyző végzését, hogy a záradékolás körében a záradékolható okirat alapjául szolgáló Kölcsönszerződésben foglaltak nem vizsgálhatók, a felmondási nyilatkozatban foglaltak nem pótolják a záradékolható okirat hiányosságait.
- 8] A felperesi jogelőd 2014. április 14. napján végelszámolás útján, jogutód nélkül megszűnt.
- 9] A felperes 2014. évi XL. törvény szerinti elszámolását (a továbbiakban: Elszámolás) az alperes 2015. május 16. napján vette át.

- 10] A felperes a Zálogszerződést 2017. november 17. napján kelt nyilatkozatával írásban felmondta a Zálogszerződés 11. és 12. pontjára hivatkozással, „15 napos felmondási határidő mellett”. Emellett felszólította az alperest, hogy tegye meg közjegyzői okiratba foglalt egyoldalú nyilatkozatát, mellyel hozzájárul a kielégítési jog végrehajtási úton történő gyakorlásához, avagy - választása szerint - a zálogjoggal biztosított teljes összeget fizesse meg a felperes részére vagy közjegyzői okiratban tegyen a kielégítési jog végrehajtáson kívüli gyakorlásához való hozzájárulást tartalmazó nyilatkozatot. Az alperes a küldeményt 2017. november 29. napján átvette.
- 11] Az alperes 2017. december 10-én kelt levelében a Zálogszerződés felperesi felmondására reagálva vitatta, hogy a felperes jogutódnak minősülne, hogy a felmondás érvényes lenne (a továbbiakban: Alperesi Levél). Az Alperesi Levelet a felperes 2017. december 22. napján vette át.
- 12] A felperes 2018. június 1-én keresetet terjesztett elő alperessel szemben zálogtárgyból való kielégítési jogának gyakorlása iránt. A felperes a megismételt eljárásban végleges keresetével (21.P.21.903/2022/11., 13., 17) kötelezni kérte a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk) 269. § (1) bekezdése alapján az alperest annak térésére, hogy a felperes 46.621.513,- Ft összeg, illetve 33.040.753,- Ft tőketartozás után 2022. szeptember 21. napjától a kielégítés napjáig felmerülő további évi 3,95 % késedelmi kamat, de összesen legfeljebb 184.419 svájci frank összegnek megfelelő, de a kielégítés időpontjában a Magyar Nemzeti Bank által közzétett deviza középárfolyamon számított forint egyenértéke erejéig a [REDACTED] helyrajzi szám alatt felvett, természetben [REDACTED] alatti ingatlan alperes javára bejegyzett 1/1 arányú tulajdoni hányadából bírósági végrehajtás útján kielégítést keressen. Kérte továbbá az alperes perköltségben való marasztalását azzal, hogy perköltségigénye az általa megfizetett 1.500.000,- Ft kereseti, 2.500.000,- Ft fellebbezési illetékből, [REDACTED] Ft másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R) 4. § (1) bekezdés a) pontja szerinti utaló szabály folytán alkalmazandó 3. § (2) bekezdés b) pont alapján megállapítható jogtanácsosi költségekből áll azzal, hogy a felperes általános forgalmi adó fizetésére nem köteles.
- 13] Az alperesnek alaki védekezése nem volt, érdemi védekezésében a kereset elutasítását kérte, perköltségigényét a R 3. § (2) bekezdésére alapította azzal, hogy általános forgalmi adó fizetésére nem köteles.
- 14] A felek között a végleges alperesi vitatásra tekintettel vitás volt, hogy a Kölcsönszerződés részlegesen érvénytelen volt-e az ügyleti kamat megemelt mértéke tisztességtelen volta miatt, annak érvénytelenségének esetén a felmondás időpontjában – 2012. augusztus 17. napján – fennállt-e alperesnek tartozása. A felperes az alperesi védekezéssel szemben kifejtette, hogy az elszámolás az alperes részéről sem vitatottan felülvizsgált elszámolásnak minősül, így az elszámolás jelen perben a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvénye (DH1. törvény) 18. § (5) bekezdés alapján vitássá nem tehető. A felperes előadta, az Elszámolásból kitűnően a tisztességes ügyleti kamat mértéke 2% volt, így a felszámított késedelmi kamat mértéke az ügyleti kamat és a – perben utóbb vitássá nem tett – kezelési költség együttes összegeként (2% +1,95%) 3,95%-ban határozható meg. A felperes szakértői bizonyítási indítvánnyal élt arra az esetre, ha a felperesi levezetések kétséget kizáróan nem bizonyítanak a keresetet, avagy annak elkerülésére vállalta [REDACTED] tanúkenti előállítását.
- 15] Az alperes a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.792/2021/27. sorszám alatti végzésének [26] indokolás bekezdésében foglaltak ellenében vitatta a perben, hogy a felperest az engedményezés alapján a

Kölcsönszerződés tekintetében a felmondás joga megillette-e. Az alperes azon védekezése alátámasztására, miszerint a követelést engedményezés útján megszerző fél nem volt jogosult a kölcsönszerződés felmondására, mert az engedményezés csak a követelés átszállását eredményezi, a perben hivatkozott és csatolta anonimizáltan a Kúria Pfv.I.20.261/2022/7. sorszám alatti ítéletét. Ezzel szemben a felperes a Budapest Környéki Törvényszék 5.Pf.20.731/2021/9. sorszám alatti ítéletének csatolása mellett úgy nyilatkozott, hogy a felperes által hivatkozott kúriai döntés a perbeli esetre nem alkalmazható, mert abban a döntés során egy korábbi eljárásban, részítéletben megállapításra került tényekhez (a kölcsönszerződés felmondásának érvénytelenségéhez) a Kúria mint ítelt dologhoz kötve volt, így valójában arról, hogy az engedményest megilleti-e a felmondási jog nem nyilvánított véleményt. A felperes vitatta az alperes által szintén citált Kúria Gfv.30.183/2021/4. sorszám alatti ítéletnek perre irányadó voltát is: míg alperes a hivatkozott kúriai döntés [17] indokolás bekezdésére alapítottan állította, a felperest nem illette meg a felmondás joga, addig felperes ugyanezen határozat [19] és [23] indokolás bekezdése alapján azzal érvelt, a kúriai döntés az engedményest megillető felmondási jogról nem nyilatkozott. Az alperes hivatkozott a BH2022.158. számú eseti döntésre (Kúria Gfv.VI.30.087/2021/7. számú döntés), a BH+2007.552. számú eseti döntésre, mellyel szemben a felperes is további bírósági határozatokra hivatkozott (így a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.607/2016/6. számú ítéletét) annak alátámasztására, hogy az engedményes – mint a régi jogosult helyébe lépett új jogosult – a követelés érvényesítése körében az engedményezővel azonos jogállású. Érvelt a felperes azzal is, hogy pénzügyi intézmények esetében a bírói gyakorlat által megkövetelt három oldalú jogügylet a szerződéses pozíció átruházására érdemben nem volt lehetséges, mert minden egyes kölcsönszerződés össze kötelezettjének szerződő félként való bevonása a gyakorlatban nem volt reális; továbbá az állományátruházás intézményét a hitelintézetekről szóló 1996. évi CXII. törvény csak betétek esetében ismerte. A felperes arra az esetre, ha bíróság az alperes által hivatkozott és csatolt Kúria Pfv.I.20.485/2022/5. számú ítéletében foglaltakat a perben irányadónak tekintené, kérte, hogy a bíróság ezen jogkérdésben térjen el a Kúria precedensképes döntésétől és állapítsa meg, hogy a felperest, mint engedményest megillette a Kölcsönszerződés felmondásának joga.

16] A peres felek között a Kúria Gfv.VI.30.361/2020/8. sorszám alatti végzése [37] indokolás bekezdése ellenére vitatott volt a Zálogszerződés, mint biztosítéki célú önálló zálogjog jogi természete. A felperes a megismételt eljárásban is arra hivatkozott, hogy a felperesnek nem volt tudomása a felperesi jogelőd által kötött Kölcsönszerződésről, a refinanszírozás keretében megszerzett Zálogszerződésen alapuló jogot nem ingyenesen szerezte. Az alperes utalással a Kúria Gfv.VI.30.361/2020/8. sorszám alatti végzése [37] indokolás bekezdésére, és arra a felek által nem vitatott tényre, hogy biztosítéki céllal került sor az önálló zálogjog alapítására, állította, a felperes jogosultságait csak a biztosítéki célból fakadó korlátokkal gyakorolhatja.

17] Az alperes a megismételt eljárásban elévülési kifogást terjesztett elő a Ptk. 324. § (1)-(2) bekezdésre, 327. § (3) bekezdésre, 326. § (1) bekezdésre, 269. § (5) bekezdésre, 264. § (1) bekezdésre, továbbá a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. (Vht) 57. § (1) és (4) bekezdése alapján. Az elévülési kifogással szemben a felperes állította, hogy a keresetindításig a Kölcsönszerződésből eredő követelés nem évült el, mert az elévülést megszakította 2014. január 30. napján a felperes által a Kölcsönszerződésen alapuló tartozáselismerő és kötelezettségvállaló nyilatkozat és a felmondás alapján 2012. október 3. napján kezdeményezett záradékolási eljárásban hozott, jogerős, záradékolást megtagadó határozat felperessel való közlése (1. megszakítási ok), majd a 2015. május 16. napján alperesnek kézbesített Elszámolás (2. megszakítási ok), ezt követően pedig a Zálogszerződés felmondásáról szóló, 2017. november 29. napján kézbesített nyilatkozat (3. megszakítási ok), végezetül pedig a 2017. december 22. napján kézhez vett Alperesi Levél, mely tartalma szerint tartozáselismerő nyilatkozatnak minősül (4. megszakítási ok). Az alperes a hivatkozott, elévülés megszakítására vezető okok közül az 1. megszakítási okot nyugvásra okot adó körülménynek tekintette, mely azonban az elévülésre kihatással nem volt, mert az elévülésből a nyugvás

Fővárosi Törvényszék
21.P.21.903/2022/33.

megszűntekor több, mint egy év volt még hátra. A DH1 törvény rendelkezésére és a bírói gyakorlatra (Kúria Gfv.30.430/2021/6.) hivatkozással vitatta az alperes a 2. megszüntetési ok ezen minőségét. A 3. és 4. megszüntetési ok tekintetében az alperesi érvelés azon alapult, hogy a 2017. szeptember 1-én elévült Kölcsönszerződésből eredő követelésre tekintettel azok az elévülés megszakítására nem voltak alkalmasak.

18] A kereset nem alapos.

19] A Fővárosi Ítéltábla perfelvételi szakba utalta vissza az ügy tárgyalását (a Kúria Gfv.VI.30.361/2020/8. sorszám alatti végzése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.792/2021/27. sorszám alatti végzésének [36] indokolás bekezdés), így a bíróságnak a megismételt eljárásban rögzült keresetet a megismételt eljárásban rögzült nyilatkozatok által kijelölt keretek között kellett elbírálnia figyelemmel a Kúria Gfv.VI.30.361/2020/8. sorszám alatti végzésében és a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.792/2021/27. sorszámú végzésében adott, továbbra is irányadó iránymutatásokra is. A jogvita középpontjában az állt, hogy a bíróság állapítsa meg az alperesi védekezésre foglaltak vizsgálatával az alperes zálogtárgyból való helytállásának mértékét, meg kellett állapítania azt, hogy a zálogkötelezett milyen összeggel tartozik helytállni, a bíróságnak a fennálló végrehajtandó tartozás összegét kellett meghatároznia (Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.792/2021/27. sorszám alatti végzés [34] és [36] indokolás bekezdés).

20] A Kúria Gfv.VI.30.361/2020/8. sorszám alatti végzésének [37]-[40] indokolás bekezdésében foglaltakra tekintettel a bíróság jelen perben már nem vizsgálhatta a Závologszerződés jogi természetét, ebben a körben kötve volt a Kúria határozatához és a biztosítéki céllal alapított önálló zálogjog esetén a zálogkötelezett jogainak a Ptk. 269. § (3) bekezdése alapján történő érvényesítéséről szóló 2/2021. Polgári jogegységi határozatban (a továbbiakban: PJE határozat) foglaltakhoz figyelemmel arra is, hogy az Alkotmánybíróság a PJE határozatot támadó IV./01397/2022. számú indítványt 3356/2023. (VII. 5.) Alkotmánybírósági végzéssel, a IV./01074/2022. számú indítványt 3355/2023. (VII. 5.) számú végzésével, míg a IV./03765/2021. számú indítványt 3354/2023. (VII. 5.) végzéssel visszautasította.

21] Ezen előzmények után az alperes nemcsak a Kölcsönszerződésen alapuló alapjogviszonyból eredő érvénytelenségi kifogást érvényesített, hanem a megismételt eljárásban elévülési kifogással is élt: a vele szemben fennálló, Kölcsönszerződésből folyó követelés elévülésére és ezáltal a Závologszerződés alapján fennálló zálogjog megszűntére hivatkozott. Az elévülés vizsgálata megelőzte a bíróság azon kötelezettségét, hogy a Kölcsönszerződés és annak felmondásának érvénytelenségében állást foglaljon (Kúria Gfv. VI.30.361/2020/8. sorszám alatti végzése [44] indokolás bekezdés; Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.792/2021/27. sorszám alatti végzésének [36] indokolás bekezdés). A bíróságot kötötte a PJE kapcsán a Kúria Gfv. VI.30.361/2020/8. sorszám alatti végzésének [40] indokolás bekezdésében foglaltak, miszerint „Az önálló zálogjog ilyenkor, tehát biztosítéki célú alapítás esetén sem járulékos kötelezettség, jogi sorsa nem függ a biztosított követelés jogi sorsától, az alapügylet érvénytelensége például nem teszi magát a zálogszerződést is érvénytelenné. A biztosítéki célból fakadó következmények azonban a felek jogviszonyának részévé válnak, a jogosult tehát a dologi jogosultságait csak a biztosítéki célból fakadó korlátokkal, a zálogjoggal biztosított követelés érvényesítése érdekében gyakorolhatja. Az önálló zálogjog kötelezettje a Ptk. 269. § (3) bekezdésében meghatározott jogosultakkal szemben az alapul szolgáló jogviszonyból eredő jogait és kifogásait is érvényesítheti”.

22] Az elévülés kezdő időpontja a felek által nem vitatottan, okirattal alátámasztottan a Kölcsönszerződésből folyó követelés teljesítésére nyitva álló határidő eredménytelen elteltét követő nap, azaz 2012. szeptember 6. napja. A perbeli elévülésre az általános szabályok, köztük az 5 éves elévülési idő alkalmazandó, Ptk. 326. § (1) bekezdés, 324. § (1) bekezdés.

- 23] A felperes által hivatkozott, elévülés megszakítására vezető körülményeket a bíróság az alábbiak szerint nem találta megalapozottnak:
- 24] A bíróság osztotta azt az alperesi álláspontot, miszerint a Kölcsönszerződésen alapuló tartozáselismerő és kötelezettségvállaló nyilatkozat és a felmondás alapján 2012. október 3. napján kezdeményezett eredménytelen záradékolási eljárás az elévülés megszakítására nem volt alkalmas, az az elévülés nyugvására adott alapot. A felperes által hivatkozott eseti döntés (BH2017.51. /Kúria Pfv.V.20.852/2015/7. határozat [10] indokolás bekezdése/) nem a felperesi, hanem az alperesi álláspontot támasztja alá: azt rögzíti, hogy az elévülés megszakítására az érdemi elbírálás (ítélet, fizetési meghagyás, bírósági meghagyás, perbeli esetben záradékolás) alkalmas. A felperes eljárása nem vitásan arra irányult, hogy az őt megilletőnek állított, Kölcsönszerződésből eredő, alperessel szemben fennálló követelést érvényesítse a formailag záradékolásra alkalmas, rendelkezésére álló okiratok alapján, így menthető okból nem volt abban a helyzetben 2014. január 30. napjáig, hogy igénye érvényesítésére alkalmas helyes igényérvényesítési utat válassza, vagy másképp fogalmazva az elévülés megszakításának a Ptk. 327. § (3) bekezdésben foglalt eszköze helyett a Ptk. 327. § (1) bekezdés szerinti módzatait alkalmazza. Ugyanerre az eredményre mutat a bírói gyakorlat, ld. pl.: BH2014.270 (Kúria Pfv. I. 20.816/2013.). Arra nincs mód, hogyha a bírósági úton való igényérvényesítés nem érdemi határozattal zárul, azaz a bírósági úton való igényérvényesítés megszüntetési oka nem áll fenn, akkor a bíróság az eljárás végén a kötelezettnek megküldött (jogerős) határozatot írásbeli felszólításként figyelembe vegye, ezért a perben annak nem volt relevanciája, hogy az alperes a záradékolás megtagadásáról szóló (jogerős) határozatot megkapta-e, s ha igen, mikor. A Kölcsönszerződésből eredő követelés elévülése ezért 2012. október 3. napjától 2014. január 30. napjáig nyugodott. Mivel az elévülési határidőből 1 évnél több volt ekkor még hátra, így az az elévülési időre érdemben kihatással nem volt, Ptk. 326. § (2) bekezdés.
- 25] A bíróság szintén osztotta azt az alperesi álláspontot miszerint az Elszámolás közlése nem volt alkalmas az elévülés megszakítására, mert ahogy a DH1 törvény 1. § (7) bekezdés fogalmaz a DH1 hatálya alá tartozó kölcsönszerződésből folyó kötelezettségek elévülése a DH1 törvény szerinti elszámolásig nyugszik. Ugyanazon körülmény pedig az elévülés nyugvását és megszakadását nem alapozhatja meg. A Kölcsönszerződésből folyó követelés, így 2014. július 19. napjától 2015. május 16. napjáig a törvény erejénél fogva nyugodott. Mivel pedig az elévülési határidőből 1 évnél több volt még ekkor is hátra, így az elévülési időre érdemben kihatással ezen nyugvás nem volt, Ptk. 326. § (2) bekezdés.
- 26] A Kölcsönszerződésből eredő követelés így 2017. szeptember 6. napján (szerdán) elévült.
- 27] Helyesen hivatkozott az alperes arra, hogy az elévülés beálltára tekintettel az elévülés megszakadására vezetőnek állított további, felperes által megjelölt körülményt (a Zálogszerződés felmondását, illetve az Alperesi Levelet) a perben nem kellett vizsgálni, ezen nyilatkozatok az elévülés megszakítására nem voltak alkalmasak. (Megjegyzi a bíróság, hogy a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.792/2021/27. sorszámú végzésének [29] indokolás bekezdésében foglaltakra tekintettel a Zálogszerződés 2017. november 29. napján kézbesített felmondása volt joghatás kiváltására alkalmas.)
- 28] Az alperes így alappal hivatkozott rá, hogy a Kölcsönszerződésből folyó követelés elévülése megszünteti a Zálogszerződéssel alapított önálló zálogjogot tekintettel a Ptk. 269.§ (3) bekezdésre és a Ptk. 269. § (5) bekezdés folytán alkalmazandó 264. § (1) bekezdésre. Megjegyzi a bíróság, hogy ugyanerre az eredményre vezetne szükségképpen az az érvelés is – az önálló zálogjog nem járulékos jellegének hangsúlyozása esetén –, miszerint kiindulva abból, hogy a biztosítéku kötött önálló zálogjogi szerződés esetén – mint amilyen a jelen perben vizsgált Zálogszerződés is – a zálogtárgyból

Fővárosi Törvényszék
21.P.21.903/2022/33.

való kielégítés türéseire kötelezés szükségképpen a fennálló tartozásra korlátozódik (ugyanígy Kúria Gfv. VI.30.361/2020/8. sorszám alatti végzése [44] indokolás bekezdés; Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.792/2021/27. sorszám alatti végzésének [36] indokolás bekezdés), ezért a zálogjogosult zálogtárgyból való kielégítés türéseire való kötelezésre irányuló joga már a Zálogszerződés felmondásakor sem fennálló követelésre tekintettel kiüresedett.

- 29] Minderre tekintettel a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint elutasította a keresetet, a felajánlott bizonyításokat (szakértő, tanú), mint szükségtelent mellőzte, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 276. § (5) bekezdés.
- 30] Az alperes pernyertes, míg a felperes pervesztes lett. A per tárgyának értéke 51.179.961,- Ft. Az alperesi ügyvédi munkadíj a Kúria Gfv.VI.30.361/2020/8. sorszám alatti végzésében megállapítottak szerint a felülvizsgálati eljárásban [REDACTED] Ft-ot, a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.792/2021/27. sorszámú végzésében a másodfokú eljárás ügyvédi munkadíját [REDACTED] Ft-ot tett ki. Az elsőfokú eljárásban kifejtett alperesi ügyvédi munka díját a bíróság a R. 3. § (2) bekezdés alapján, de figyelemmel egyrészt arra a tényre, hogy a 69.P.22.035/2018 számon folyamatban volt eljárásban az alperes perköltségigényét [REDACTED] forintban elkésztetten terjesztette elő, illetve arra, hogy a megismételt eljárásban az alperes részben nem tartotta fenn korábbi védekezését (érvénytelenség körében), részben teljesen új védekezéssel élt (elévülési kifogás), mely azonban már korábban is előterjeszhető lett volna, másrészt jogilag a R. 3. § (4) bekezdésére (megismételt eljárás munkadíjszámítása) és a Pp. 86. § (2) bekezdésére (indokolatlanul késedelmeskedés elévülési kifogásra vonatkozó nyilatkozat megtételével) összesen [REDACTED] Ft-ban tartotta megállapíthatónak. A bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest [REDACTED] forint perköltség megfizetésére.
- 31] A bíróság rendelkezése az illetékfizetés körében ténybelileg – mivel a pervesztes felperes mind az elsőfokú eljárás, mind a másodfokú eljárás illetékét megfizette – a Kúria Gfv. VI.30.361/2020/8. sorszám alatti végzésén (3.500.000,- forint felülvizsgálati illeték), míg jogilag a Pp. 83. § (1) bekezdésén, továbbá a Pp. 101. § (1) bekezdésén alapul. A bíróság tájékoztatása a Magyar Állam által előlegezett illeték megfizetésének módjáról és határidejéről a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésén alapul. A bíróság tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.
- 32] Az ítélet elleni fellebbezési jog a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

Budapest, 2023. november 13.

dr. Fuglinszky Réka s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

